

„Edinost“
 izhaja enkrat na dan, razen nedelj in
 praznikov, ob 6. uri zvečer.
 Naročnina znaša:
 za celo leto 24 kron
 za pol leta 12 „
 za četrt leta 6 „
 za en mesec 2 kroni
 Naročnino je plačevati naprej. Na na-
 ročbe brez priložne naročnine se uprava
 ne odira.
 Po tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
 samezne številke po 6 stotink (3 nvč.);
 zven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.)

Telefon št. 876.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za več-
 kratno naročilo s primernim popustom
 Poslana osmurnice in javne zahvale do-
 mači oglašit. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu.
 Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo.
 Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema upravništvo. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
 ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in
 sprejemanje inseratov v ulici Molin
 piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Časti in bremena.

Volilna borba je dovršena. Rezultati v
 obče so za nas žalostni. Koroška je zgubila
 zadnjega slovenskega zastopnika. Kranjsko
 veleposestvo je zopet izvolilo dva Nemca.
 Tržaški Slovani tudi takrat ne bodo zastop-
 niki v državnem zboru. Istrski Hrvatje in
 Sloveni (2/3 prebivalstva) bodo imeli v dr-
 žavnem zboru le jednega, Italijani (1/3 pre-
 bivalstva) pa štiri poslance. Dalmacija ni iz-
 volila, ampak imenovala zastopnike naroda.

Ti zastopniki naroda so vsi vrlo častiti
 in velevredni ljudje. Jaz jih spoštujem in se
 jim klanjam. Saj so nekateri izmed njih že
 skozi mnogo mnogo let delali in se borili za
 boljšo bodočnost naroda svojega. Ali,
 nekateri med njim so že prestari, nekateri pa
 — premladi.

Da se razumemo. Biti sedaj zastop-
 nik naroda na Dunaju ter vršiti mandat ob
 sedanjih razmerah z zaželenim
 uspehom za Slovence in za svojo pokrajino:
 to je težko, jako težko. Radi tega bi moral
 vsakdo, predno je vstopel takov mandat,
 izpraševati svojo vest, srce svoje, glavo in
 pamet svojo, pretehtati vse vrline in pomanj-
 kljivosti svoje, ugled in upliv svoj, politične,
 odvetniške in diplomatske sposobnosti svoje,
 ter šele na temelju rezultata temu strogemu
 izpraševanju odločiti: ali more ali ne more
 vsprejeti na svoja pleča težko breme tolike
 odgovornosti...

Do sedaj se pri nas ni delalo tako in
 to zato ne, ker so toliko volilei kolikor po-
 slanci mandat za državni zbor le preradi
 smatrali, ne kakor breme, ampak kakor čast!
 Ako se je Peter ali Pavel odlikoval na ka-
 teri koli način (često le s tem, da je vršil
 svojo — dolžnost!), hotel mu je narod izreči
 svojo hvaležnost s tem, da ga je poslal na
 Dunaj. Kakor da je oni, ki se je morda spo-
 nesel v občinskem zastopu, že sposoben za
 deželni zbor, a oni, ki se je izkazal v de-
 želnem zboru, že sposoben tudi za državni
 zbor! Kakor da oni, ki je spoštovan na vasi,
 mora biti spoštovan tudi v Zadru, a oni, ki
 je spoštovan v Zadru, tudi spoštovan na Du-
 naju...! Kakor da oni, ki ima upliva na ces.
 kr. okrajnem glavarstvu, ga mora imeti tudi na
 c. k. namestništvu, a oni, ki ga ima na na-

mestništvu, tudi pri ministrih in na cesar-
 skem dvoru.

Ne, ne, gospôda, poslanski
 mandat ob sedanjih okolištinah
 ni čast, ampak breme!

Jedno od teh bremen so Dalmatinci na-
 ložili mlademu možu nekaj nad 30 let, biv-
 šemu c. k. sodnemu pristavu Ferriju in to
 zato, ker se je gospod Ferri drznil v hrvat-
 ski Dalmaciji poslati iz svojega urala dru-
 gemu uradu hrvatski dopis. Po takem bi mo-
 rali vse pristave v Podgradu, Tolminu itd.,
 ako se v dopisovanju poslužujejo slovenskega
 jezika — imenovati državnimi poslanci na
 Dunaju!

Tridesetletni Ferri bo sedel med zastop-
 niki naroda v centralnem parlamentu, a ve-
 likan Leginja ni bil izvoljen. Ali bo mogel
 mladi Ferri nositi le en del tistega bre-
 mena, ki ga je nosil junak Leginja skozi
 lepo število let, toli vitežki in toli častno, da
 so ga prijatelji cenili, neprijatelji spoštovali,
 ministri uvaževali, da so mu tudi na najvi-
 šem mestu priznavali sposobnost in pre-
 vidnost?

Akoso že Dalmatinci vsakako hoteli Ferriju
 izkazati čast, ali ni mogel kateri starih od-
 stopiti mesto junaku Leginji? Je namreč med
 našimi poslanci ljudi, ki so mnogo storili za
 narod, dokler so bili mladi ter močni na te-
 lesu in duhu, ali so sedaj stari in slabotni in
 vredni zaslužnega počitka. Radi tega bi jim
 mi niti ne smeli nalagati na rame tako tež-
 kih bremen, kakoršnja so državnozbornski
 mandati....!

Slednjič bi bila Kranjska mogla ponuditi
 Leginji jeden mandat. S tem bi bila storila
 mnogo dobrega za vse Jugoslovane, a na-
 jveč samasebi, ker bi si bila s tem
 vsaj v dotičnem okraju prihranila smešno
 borbo med klerikalei in liberalci....

Da završim. Med Primorjem in Dalma-
 cijo z jedne ter med Primorjem in Kranj-
 sko z druge strani obstoje na geografski karti
 meje, ali v duši in v srcu naroda ne obstoje
 — ali, v kolikor morda še obstoje, morajo
 čim prej nehati obstati! To vam je menda
 jasno, slava gospôda Hrvatje in Sloveni,
 vsem in povsod!... Po takem ste mogli Legin-
 jo izbrati ali v Dubrovniku ali v južni
 Štajerski. On je izredno sposoben za poslan-

ski mandat, ker je v stanu nositi najtežja
 bremena, dočim mu najmanje ni mari za —
 čast!

Dr. B.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 30. januarja 1901.

Parlamentarni klubi. Poslanci če-
 škega konservativnega veleposestva so izvo-
 lili predsednikom grofa Palffyja, podpred-
 nikoma pa kneza Schwarzenberga in
 grofa Sylva-Tarouca.

Poljski klub je zopet izvolil predsedni-
 kom viteza Jaworskega. Komuniké o
 včerajšnji seji poljskega kluba pravi: Načel-
 nik pl. Jaworski se je zahvalil na izvolitvi
 ter razvijal načela, katerih se, po njegovem
 menenju, mora držati klub. Ta načela so na-
 slednja: podedovana vera o najvišji toleranci
 nasproti ostalim veroizpovedanjem, nepremična
 zvestoba in udanost do cesarja, delovanje na
 to, da se parlament spravi zopet v tir, pobi-
 janje vseh nekonstitucionalnih sredstev, ka-
 kor tudi obstrukcije, politika slobodne
 roke vedno, z ozirom na državne interese in
 na koristi gališke dežele. Kar se tiče raz-
 merja do vlade, je pl. Jaworski izjavil, da
 naj si ista zagotovi zaupanje in podporo
 kluba; nasproti ostalim strankam se poljski
 klub noče vezati, podpiral bo pa vse pra-
 vične in opravilne zahteve istih. Volitev
 podpredsednikovo so za sedaj odgodili. Koz-
 lovski je govoril o deželni dokladi na žga-
 njarino ter obžaloval, da se ugodna rešitev te
 stvari ni posrečila. — Zvečer so nadalje-
 vali sejo.

**Bodoča taktika hrvatskih in slo-
 venskih poslancev.** Od odlične strani
 nam pišejo:

Na predvečer otvoritve državnega zbora
 smo. Vprašanje vseh vprašanj za vse parla-
 mentarne skupine, za vlado in za vso poli-
 tiško javnost je: bo-li mogel parlament de-
 lovati ali ne, ali so volitve prinesle pobolj-
 šanje ali poslabšanje parlamentarne situacije?
 V zvezi s tem vprašanjem zanimlje zlasti
 vlado drugo vprašanje: izvolitev predsedni-
 štv. Meni se zdi, da prevladuje prepričanje,
 da parlament ne bo sposoben za delo, ker
 skoro ni nobene nade, da bi prišli do glav-

nega pogoja rednemu parlamentarnemu delo-
 vanju — do večine. Mnogokateri izreka kar
 naravnost svoje prepričanje, da je že vse
 pripravljeno za — absolutizem.

No, ker nasprotno vendar ni popolnoma
 izključeno, ker je vendar možno, da nastopi
 eventualnost, v katero danes veruje le malo
 kdo, to je, da vsaj za nekaj časa pride do
 funkcioniranja parlamentarnega stroja, muči
 nas Slovence še posebno, aktuvelno, pereče
 vprašanje: kaj bo z našo hrvatsko-
 slovensko delegacijo? Ali osta-
 nejo naši poslanci združeni v jedni parla-
 mentarni skupini, ali pa se razcepijo na dve,
 ali morda celo na tri strani?

Dovolite mi, gospod urednik, da tudi
 jaz izrečem svoje menenje o tem perečem
 vprašanju.

Kdor je resničen slovenski patrijot, mora
 le želiti, da ne bi se tudi v bodoče — ka-
 kor se je zgodilo nekoč v minulosti — kakov
 ministerski predsednik mogel rogati: «Saj
 iščem Slovence, pa jih nikjer ne vidim!» —
 s čemer je seveda aludiral na nesoglasje med
 itak malim številom naših zastopnikov. Le
 če bomo nastopili kompaktno, le če bomo
 kazali jedno skupno voljo, je nade, da nas
 bodo nekoliko poštevali vlada, nasprotniki in
 — prijatelji. Le zlozna delegacija naša more
 biti dobrodošel zaveznik prijateljem!

Ta resnica je tako jasna, da sploh ne
 morem umeti, kako se jej razsoden politik
 more odgovoriti. Notri do kosti in mozga pa
 jo občutimo mi obnejni Slovence, ki smo ne-
 posredno izpostavljeni sovražnim udarcem in
 ki koprneče pričakujemo odrešenja iz obup-
 nega položaja, v katero nas je spravil ne-
 srečni zistem! Da, kardinalna točka na pro-
 gramu vseh naših poslancev mora biti: boj
 proti zistemu! Ali ta zistem je mo-
 čan, ker globoko korenini v tradicijah, je
 močan, ker ima močnih, vplivnih zaveznikov
 v birokraciji, v visokih vojaških krogih in v
 onih strankah in gospodovalnih plemenih,
 katerim služi ta zistem. In ker je močan, je
 tudi boj proti njemu tako težaven! Ako ho-
 čemo, da bo ta naš boj uspešen, moramo si
 poiskati močnih zaveznikov, teh pa dobimo
 le tedaj, ako bomo sami v taki konstituciji,
 da bomo vredni zaveznikov, to
 je, ako smo po svojem številu in po svoji

pazil na cvet — ulovil sem jo, da bi jo
 strastno poljubil.

«Oho — vidiš, pomazala sem ti srajco
 s krvjo. Zbola sem se na teji, — je rekla
 ter mi k ustnicama nudila okrvavljeni
 palec.

Isti hip je počila za nama puška. Ona
 se je vsa stresla, a jaz sem jo naglo spustil
 iz naročja in takoj se ozrl k strani, kjer je
 počilo. Zapazil sem, kako pada zadeta ptica,
 a na mali višini za menoj stoji moj gozdar
 z izproženo puško v roki.

«Tam je!» sem rekel glasno, a isti hip
 sem čutil v glavi bol, kakor kedar se je člo-
 vek prebudil iz globokega spanja. — Okre-
 nil sem se zopet k nasadu, a nje ni bilo več tu;
 pa da nisem videl, da je odšla, saj bi bil
 moral opaziti tudi najmanjšo kretnjo. Nisem
 je videl, kakor da bi jo zemlja požrla.

»Kaj je to?« sem se vprašal glasno, ozi-
 raje se na vse strani.

Vdaril sem se po čelu, vedno stojé na
 prejšnjem mestu, ter gledal v nasade in gr-
 movje okoli sebe, misle, da se je Jelena po-
 šlila in se kam skrla. Nikakor še nisem
 mogel ostresti čutstva, da je ona res bila z
 menoj, ter mi je bilo kakor človeku po glo-
 bokem živahnem snu, ne umé, da ni ta ona
 devotka, o kateri je sanjal.

(Pride še.)

PODLISTEK 10

Notturmo.

Spisal: Ksaver Šandor-Gjalski. — Prevel: Radi.

Neprestano sva se držala za roki, o čer-
 mer je ona po svoji navadi, kakor zado-
 voljno malo dete, visoko mahala s svojo in
 mojo roko, — in se zopet kakor malo dete
 zapotekla dva tri korake naprej, in izpu-
 stivši o tem roke in pripogibaje se po napol
 posušenih cvetkah, a vsakikrat se je ozrla pe-
 meni in povzdigala na dražesten način ličice
 k meni, pozivaje me z žarkim pogledom, da
 jej poljubim one njene velike blažene oči,
 — tiste njene dolge trepalnice, mehke ka-
 kor svila.

Tako sva prehodila — ne da bi govo-
 rila — vsa naša draga mesta v dolgem go-
 stem vrtu.

Po zraku je vel še precej hladen vzduh
 najranjega jutra. Solnce ni še prodrlo goste
 megle, in od iztočnih višin se je točila ru-
 mena svetloba, od katere so se vrhovijablan
 blesketali kakor od zrcaljenja brušene ko-
 vine. —

Ko sva stala na odprtem balkonu vrt-
 narske hišice, je tudi njo obsevala taka svet-
 loba s svojim polsajajnim valom, ter je včasih
 njena modra toaleta izgledala, kakor da je
 pokrita z zlatim prahom.

Od mrzlega jutra sem se stresel komaj

vidno, isti hip se je stresla tudi ona, ter se
 povsem tesno sklonila k meni, gledaje me z
 dragimi pogledi, na usta seah z istim posme-
 hom, s katerim me je očarala tolikokrat.

Do tedaj nisva ničesar govorila. V tihi
 brezbesedni sreči sva prehajala iz enega v
 drugo, leno, razkošno in v otroški brezbriz-
 nosti, udajajoča se popolnoma blaženstvu se-
 danjih časov, izpolnjenih s srečnimi vskliki
 brez solze, in z žarkimi pogledi, poljubi in
 toplimi tesnimi objemi. Nisva se vpraševala
 za bodočnost, tudi ni zijala na naju usodna
 prošlost s svojo strašno gomilo, — živela sva
 in mislila le na čas, ki naju je zopet združil,
 — a vse drugo, kakor da ne bi bilo.

Mene je obvladala velika razkošna strast,
 ker sem imel zopet pri sebi dražestno mla-
 dost, to bajno krasoto — njeni žar in njeno
 divno bližino.

Zopet sem, kakor vedno prej, gladil ka-
 kor baržun mehki polt in pritiskal poljube
 na fine modre žilice, ki so prepletale njeno
 kožo, — zopet — ah — kaj se spominjam
 vsega milovanja — vsih onih časov velike
 ljubezni!

A nisem mislil na »zopet«. — Res se
 ne morem prav domisliti vsake nianse v svoji
 duši za časa onih časov. Preveč me je opi-
 janila silna sreča, uničujoča vsako premišlje-
 vanje. Ali vendar vem, da mi ni prišlo na
 um, da ima ta »zopet« tako izredno zname-
 nitost. Bilo mi je — kakor vsakikrat prej,

kekar sva se videla po dolgem času. In
 dobro vem, da nisem niti pomislil, da je moje
 drago dete zakopano tam na pokopališču.
 Nisem vpraševal, kaj je z menoj, kaj to po-
 menja, da ob moji strani hodi in koraka živo
 bitje, katero sem pred osmimi dnevi spremljal
 k večnemu počitku.

Ah — meni je bilo le, da se navžijem
 sreče tega srečanja.

Prišla sva do nasadov teja-rož. Jesen
 jih je večino poparila. Tuintam je bila še
 kakšna na pol sveža.

»Ah — moje cvetje — drago moje
 cvetje!« je vskliknila ona v otroški radosti
 in spustila mojo roko.

«Za Boga, kako jih je ta strašna jesen
 uničila — krasne moje teje! Žal mi je —
 žal. Da bi bila vsaj ena lepa, da bi te odi-
 čila z njo! Ah — ona tam zadej — in glej
 — baš ena maršal Niel — a rumene barve
 je — ah — to je barva moje ljubezni! Ra-
 zumeš?» — Pošalila se je in poskočila k
 zadnji strani nasada, kjer se je porinila med
 stebila in segala po še vedno odaljenen in
 med listjem skritem cvetju.

«Ah — moj je!» se je oglasila radostno
 iz zelenja in poskočila je zopet k meni in
 vtaknila mi odrngano rožo v najgornjo luknjo
 — ravno nad prsi.

Hvaležno sem jo stisnil na prsi, a ona
 se je v prevzetni šali branila, kazaje mi na
 cvet, češ, da ga zmečkam. Ali jaz nisem

kompaktnosti parlamentaren činitelj, ki more kaj nuditi zaveznikom.

Kdor ima glavo, da računa, in kdor ima srea, da čuti, ta mi mora pripoznati: kjer govore taki veliki razlogi, tam mora utihniti strankarstvo, najmanj pa sme imeti besedo — osebna občutljivost.

Da preidem in konkretno. »Slovenec« za- trja, da poslanci katoliško-narodne stranke absolutno ne morejo v skupen klub s četo- riko narodno-naprednih. Z razlogi, ki jih na- vaja, se niti nečemo baviti, ker jih — z ozi- rom na veliko stvar, ki je v nevarnosti — ne moremo pripoznati, pa naj so resnični ka- kor hočejo.

Izreči pa hočem svoje menenje, da je zahteva »Slovenec« povsem nelogična.

Od strani izvenkranjskih poslancev ni- mamo še nikake decidirane izjave za izklju- čenje narodno-naprednih. Na Kranjskem so katoliško narodni poslanci res v večini, 5 jih je proti 3. Ali tej petorici vendar ne mo- remo pripoznavati pravice, da bi kar odlo- čali v imenu vseh hrvatskih in slovenskih poslancev! Potem moramo pomisliti, da so vsi poslanci zakonito in veljavno izvoljeni, od — naroda! Kdor noče torej jedinstve- nosti naše delegacije, ta noče jedinstvenosti naroda v časih nevarnosti, ta žali en del na- roda, oni del, ki je zakonito izvolil poslanca drugega mišljenja. Sploh je nelogična zahteva, naj se kdo izključi že a priori, ko še niti ne vemo, ali se bo hotel pokoriti statu- tom skupnega kluba ali ne! Še le potem, ko je pokazal, da krši te statute, da krši skupni program in da se noče pokoriti disciplini, potem se le je prišel trenutek, da se ga pozove na odgovornost in — ako vztraja v svoji upornosti — da se ga izključi! Tako postopanje je jedino logično.

Mi poznamo pač Tavčarja in Plantana na Kranjskem in Gabrščka na Gorškem. Državnih poslancev Tavčarja, Plantana in Gabrščka pa še nismo videli na delu. Kako naj kaznujejo koga, predno je grešil? Je- li to logično? Še bolj kričeča pa je stvar s Ferjančičem. Ta je že bil državni poslanec, s katerim so katoliško-narodni sodelovali v isti skupini, ne da bi bili mi kdaj čuli o kaki pritožbi, da so si s tem škodili na svojem ugledu! A nam ni znano, da bi bil dr. Ferjančič v razdobju med raz- puščenjem prejšnjega državnega zbora in sklicanjem novega zagrešil kakov tak nemo- ralen čin, radi katerega ne bi bil vreden, sedeti s katoliško-narodnimi v eni skupini. Jaz ne vidim na dru. Ferjančiču nobene take spremembe, ni v osebnem ni v politič- kem pogledu!

Ideja jugoslovanskega kluba je stara, kakor tudi želja, da pride do take skupine. V prejšnjih časih so bile razne vnanje ovire proti uresničenju te želje. V zadnjem držav- nem zboru smo pa že storili znaten korak dalje z ustanovitvijo »Slovanske krščansko- narodne zveze«. Sedaj pa, ko je splošna na- rodna želja po takim klubih, ko se pojavlja tudi volja za to na strani slovenskih in hr- vatskih poslancev, in ko je potreba za tak klub tako nujna, kakor še ni bila nikdar, sedaj naj bi sami porušili, za kar se je delalo leta in leta! In to zgolj radi osebne občutljivosti — — — ne, ne gg. poslanecem katoliško - narodne stranke na Kranjskem ne smemo delati krivice, recimo torej raje: ker pritiskajo nanje izvestni intransigentni krogi!

Kje je logika: oni, ki so pripravljeni vstopiti v klub, obsegajo vse poslance, naj bi se izključili v prilog onim, ki nočejo vstopi- ti v tak klub? To bi bilo absurdno.

Ostajem torej pri tem, da izključenje, kakor je zahteva »Slovenec«, ne bi bilo ne pravično, ne logično in ne slovensko!

Toliko se mi je zdelo potrebno sprego- voriti sine ira et studio!

Pred zasedanjem. Jutri se prične to- rej — morda zadnje dejanje. V palači na Franovem »ringu« je že vse polno vrvenja in gibanja. Mnogo poslancev je že včeraj došlo na Dunaj, vzlasti so se požurili — to se umeje — voditelji, da posežejo v dogodke, ali pa da bo vsaj svet mislil, da so tudi na- pisali kako črko v žalostno zgodovino av- strijskega parlamenta. Po »kuloarjih« posta- jajo poslanci v prijateljskih pogovorih in ugi- banjih, klubi imajo posvetovanja. Vsi pa so v temi. Izborno jo je pogodil sinoči gospod poslanec Spinčič, ko smo ga spremljali na kolodvor pred odhodom na Dunaj. Na vsklik naš: »mnogo vspehov« se je nasmehnil po- memben in maliciozno, a na vprašanje, kako misli o bližnjih dogodkih, je odgovoril mož pošteno, skromno in resnicoljubno: jaz, jaz

— ne mislim ničesar. Prav je imel. Kako naj kaj misli, ako se ničesar misliti ne da...! ker stojimo pred velikanskim — ? Morda je še najbolje označil situacijo pred zasedanjem prijatelj, ki je hudomušno vprašal Spinčiča, da-li je že vzel listek za vožnje — retour?!

Največ pozornosti je sedaj obrnjeno do- godkom v češkem taboru. Naravno. Naj le taje važnost naroda češkega, ali v resnih trenutkih so razmere močnejše, nego zla volja ljudij. Listi so polni poročil o posvetovanjih čeških zaupnikov; v parlamentarno komisijo češkega kluba prihaja minister Rezek, s češ- kimi poslanci se shajajo češki velikaši in go- spod Körber vabi češke voditelje k sebi. Včeraj so bili pri ministerskem predsedniku posl. Pacák, Stransky, Kaizl, Fort. Potem pa so se zbrali na stanovanju dra. Kaizla zastopniki Mladočehov in veleposestva. Sploh je ve-le- nje čeških poslancev — kolikor se da soditi po poročilih — mirno, hladno in samoza- vestno in nič ni opaziti tistega »strahu«, o katerem so računali drugi prijatelji v nem- škem taboru in — v vladi, da upogne Čehe.

Tudi Rumuni — 6 mož po številu — so ustanovili svoj klub in so bivšega podpred- sednika zbornice, Lupula, izvolili predse- dnikom.

Vprašanje predsedništva zbornice se noče ganiti z mesta — prava mrtva točka.

Ruski maršal Josip Vladimirovič Gurko je umrl včeraj na svojem posestvu Satarovo. Zujim leže v grob jeden največjih vojakov iz rusko-turške vojne. On je bil, ki je zasedel vse prehode preko Balkana in va- roval pot ruskim četam. Zapovedoval je v tridnevni bitki pri Plovdivu in dosegel celo vrsto drugih vspehov. Leta 1883. je postal v. jaski poveljnik v Varšavi in pozneje ge- neralni guverner. Poljakom ni zaupal in je bil jako strog proti njim. Njegova pretirana strogost je bila menda vzrok, da so ga leta 1895 odstavili. Na njegovo mesto je prišel milejši grof Šuvalov. Gurko je dosegel starost 73 let.

Tržaške vesti.

Ljudsko štetje. V ulici S. Francesco št. 15. je hišni gospodar dal razdeliti vsem najemnikom pole za ljudsko štetje.

Stranke so jih izpolnile same, ali so na- prosile sosedo za to. Ko je bilo vse podpi- sano, je gospodar oddal te izpolnjene pole na pristojno mesto.

Mi doznajemo iz povsem verodostojne strani, da so vse stranke pustile rubrike 23. do 24, 26 in 27 čiste brez vsakega izpol- njenja!

Od prvih dni tega meseca, ko so bile te pole oddane, pa do danes jih magistratova sekcija za ljudsko štetje — še ni vrnila in niti ni povabila strank, naj pridejo popolniti prazne rubrike!

Po nekod gledajo magistratoveci, na vsako postrani postavljeno piko (seveda: ako je pola spisana na slovenskem jeziku!), tu pa vidimo, da jim ni mar niti za 4 neizpolnjene rubrike!!

Kako je to?!

Krebel Ivan krčmar via S. Lucia štev. 10. nam poroča: Včeraj dne 29. t. m. je prišel v njega gostilno nek gospod. Ko je vprašal po gospodarju in ko se je ta oglašil je »gospod« položil na mizo tri pole za ljud- sko štetje. Vprašal je Krebelja, je-li napisal svojo polo za ljudsko štetje? Ko mu je Kre- belj odgovoril, da je polo oddal že pred me- secem dni — je »gospod« razvil omenjene tri pole ter vprašal: Je-li katera vaša? Ko je Krebel pregledal vse tri pole, je izjavil: »Ta je pisana na moje ime, ali to ni ona pola, katero sem jaz izročil hiš- nemu gospodarju! Na prvi pravi poli je stala št. 15., na drugi pa — 12!« Prva je bila izpolnjena vsa v slovenskem jeziku, druga pa — v laškem!!

Prva je imela izpolnjeno rubriko o ob- čevalnem jeziku od zgoraj navzdol — preko vse rubrike —, druga je pa imela le na vrhu pisano »sloveno« v nižjih vrstah so bile pa le — vejice!!

Krebel je izjavil, da predstavljena mu pola ni njegova in nato je uradnik odšel zopet v anagrafični urad.

Kedo je prepisal polo gospoda Kerbla — ne da bi bil on dovolil v to in ne da bi se ga bilo obvestilo o tem?!

Ali je tako počenjanje zakonito? Na to naj odgovori visoko c. kr. namestništvo!

Oblak Anton iz Škednja št. 252. (stara)

nam poroča, da je bil minoli teden pri njega ženi škedenjski »kapovila« v družbi z enim magistratovim uradnikom. Vpraševala sta po podatkih za ljudsko štetje. Žena jima je od- govorila, da ona ne ve ničesar in da ne sme dajati nobenih podatkov. Povabila ju je, naj prideta zvečer, ko bo mož doma. Gospoda sta odšla in do včeraj, dne 29. t. m., ju ni bilo več nazaj!

Kučer Florijan iz Škorklje št. 201. nam poroča, da sta bila včeraj, dne 29. t. m., v njega stauovanju dva gospoda, ki sta zahte- vala podatkov za ljudsko štetje. Mož je rekel, naj mu dovolita, da si sam napiše polo- ter je zahteval, da ista bodi slovensko-nem- ška. Gospoda sta se jezila in odšla! Sploh se ti magistratoveci vedejo tako, kakor da bi bili mi in naše ljudstvo res sami sužnji!

Da pa ne storimo krivice nikomur, mo- ramo povedati, da je eden komisarjev pri sv. Alojziju govoril — celo slovenski, (!!) kar bi morali znati vsi oni, ki imajo posla z nami, in posebno pa še, ko prihajajo v hiše, v ka- terih ne zna živa duša laški!

Tržaške volitve v luči števil. — V včerajšnjem članku pod zgornjim naslo- vom urinile so se te-le tiskarske pogreške: V prvi koloni v tretji in drugi vrstici od spodaj je čitati:

1. da je bilo vpisanih v »IV. V. in VI. okoličanskem okraju« mesto »v IV. mestnem in okoličanskem okraju«.

V tretji koloni: v 19., 20. in 21. vrsti od zgoraj je čitati:

1897. znašala večina Mauronerjeva »239« (ne 289!) glasov, dočim je do istega leta pri- raslo 299, (ne 239!) meščanov.

V 2. koloni, 6. vrsta od spodaj se ra- zume samo ob sebi, da se ima čitati leta 1897. in ne 1891.

»Slovenec« se nas je v svoji številki od minole sobote spominjal v večih se- stavkih.

V članku »Nacionalizem proti cerkvi« obdolžuje indirektno vseh, ki se potezajo za slovensko bogoslužje, da odvrčajo ljudstvo od vere in da propagirajo idejo »proč od Rima«. Ta obdolžitev je pregrosta — gorostasna zato, ker jo čitamo v listu, ki izhaja pod nadzorstvom duhovnikov — da da bi jo smeli pustiti brez odgovora. Odgo- vor pride in temeljit, le počakati hočemo ne- koliko, da — hruška dozori.

Le toliko povemo že danes, da ni krivda na naši strani, ako sta v naših krajih latinščina in italijanščina v cerkvi postala sinonimna. Mi smo v defenzivi, mi branimo svojo narodnost. Mi ne dopuščamo, da bi se naš narod tudi v cerkvi odtuževal samemu sebi. Te žrtve ne doprinesemo za nobeno ceno, ker preveč ljubimo ta od vseh pre- ganjani rod svoj in ker vemo, da sveta vera, kakor ji je ušil naš Odrašenik, ne za- hteva take žrtve. Obrnite se torej se svojimi tožbami na adresu onih, ki zahtevajo tako žrtev od našega ljudstva, ki so tudi v cerkev zanesli politiko poitalijančevanja! Oni so krivi, oni naj nosijo odgovornost!

V notici, naslovljeni »Ivan Hribar« piše »Slovenec«:

»Končno povemo »Edinosti« še to, da je njena »nepriustranost« malo čudna, ako na vsako malo ostrejšo besedo Hribarju takoj reagira, za netaktno pismo Hribarjevo, za njegovo grdo žaljenje katol. shoda in kršenje gostoljubnosti pa ni imela grajalne besede. Hribar je pač Tržačanom nedotakljiv — nam pa ne.«

Na to odgovarjamo, da je bilo zadnje čase na vseh straneh neštevilno dogodkov, ki bi zaslužili še vse drugače označenje, nego pa netaktnost, a katerih nismo grajali, ker smo se uverili, da bi bilo naše početje, da- si plemenito, brezvspešno. Od izvestne strani se nam je n. pr. očitelo celo nepoštenje, ker nismo izrekli svoje sodbje o dogodkih povodom volitve gospoda dra. Antona Gre- gorčiča. Mi pa smo raje požrli tudi to oči- tanje, nego da bi prilivali olje v ogenj. Če pa smo, in to iz golega rodoljubja in v za- vesti, kako pohujšanje daje ta naš domači prepri pred vsem svetom, molčali o večih stvareh, kdo nam more zameriti, ako se ne bavimo z vsako — »netaktnostjo«, kakoršnjih je bilo, ponavljamo, na obeh straneh in ne- številno?!

Odgovarjamo nadalje, da smo katoliško- narodni stranki priznavali polno pravico v to, da se proti političnim načelom Hri- barjevim; odgovarjamo, da smo vsikdar ob- sojali osebna zasramovanja in to nam je dalo pravico, da smo izrekli svoje obžalovanja, da se je župan prestolnice naroda

smešil kakor kakov agent, ki je občno ljub- ljansko za nekoliko tisočakov — nasamaril. Da-li je vse prav, kar ukrepa Hribar, da-li bi se ne dalo kaj bolje ukreniti, to je drugo vprašanje, ki ne spada sem; ali da ima Hri- bar pošten del zasluge na (lahko rečemo) fenomenalnem razvoju Ljubljane v zadnjih letih, to se ne da tajiti in bi gotovo pripo- znaval tudi »Slovenec« sam — kakor pri- poznavajo mnogi členi njegove stranke v privatnih pogovorih —, ako bi se ne bila strankarska nasprotstva na Kranjskem poostila tako, kakor bi se ne bil še pred nekoliko leti bal niti najhuji črnogled.

Slednjič izvaja »Slovenec« iz naših člankov »Bodoča taktika hrvatskih in slo- venskih poslancev«, očitane, da poslanci ka- toliško-narodne stranke ne zaslužijo imena slovenskih domoljubov. Kratek odgovor: na- robe je res! Mi smo celó — in to prav toplo — apelirali na poznano rodoljubje teh poslancev. Glede jedne osebe pa smo res — lojalno pripoznavamo to — veliki skeptiki. Ne moremo pomagati. Bodočnost bo govorila. In če bodočnost pokaže, da smo se motili, se prav radi spokorimo.

Zakaj nam ne dajo gledališč? Pišejo nam: Te dni sem bil pri nekem členu uprave nekega tržaških gledališč. Ta mi je, na moje vprašanje, zakaj da nam ne dajo več gleda- lišč, povedal sledeče: »Da Slovenci ne vdo- bite več gledališč, je kriv v prvi vrsti pred- sednik uprave gledališča »Politeama Rossetti«, g. Salem, ki je že mnogo prej deloval na to, da se Slovincem odpovedo vsa tržaška gle- dališča! O sedanjih napetih razmerah med nami (Lahi) in vami (Slovenci) je bilo lahko pregovoriti v večino odbornikov vseh petih gledališč, da so podpisali znani sklep! Ve- rujte pa, mi je rekel dalje, da nas je bilo tudi takih, ki smo se z ozirom na našo — civilizacijo, uprli temu barbarskemu sklepu.

Kar je največ uplivalo na nas (Lah), je bila vedno večja udeležba na vaših plesih in koncertih in pa to, da so naše zabave, kakor tudi plesi, vedno bolj pojemali! Za sedaj ni upanja, da bi se ta kočljiva zadeva rešila v civilizovanem in humanitarnem zmi- slu — ker je vse tako napeto, da treba po- sebnega tuša, ki bi nas ozdravel od uničujočega nas fanatizma, ki nastlači!!«

Tako je govoril mož in to na trezno vreme!

Sedaj vemo torej iz kompetentnih ust — zakaj so nam zaprli vse hrame umetnosti in prosvete!!

Pomagajmo si sami, ali pa čakajmo — boljših časov!

Infamija. Predvčerajšnji »Piccolo« na- vaja slučaj, ko neka perica baje ni prinesla opranega perila pravočasno nazaj. Žena, ki je izročila perici perilo, srečala je to na ulici in je zahtevala perilo.

Perica ni takoj spoznala one žene, kar se je dozdevalo ženi (in seveda »Piccolu« tudi) zelo sumljivo; nam pa čisto nič, ker perica je dotično žensko videla samo jeden- krat in ni torej nič čudnega, ako je na ulici ni spoznala.

Šiora jo je seveda dala takoj aretirati in na policiji so ukazali perici, da prinese perilo nazaj gospodinji, kar bi pa bila pe- rica gotovo tudi sama storila.

To je torej ves fakt in mi bi ne bili niti omenili te stvari, da nima infamna »Pic- colova« vest tendencioznega naslova, s ka- terim bi hotel obsovržiti in obdolžiti vse perice. Ta naslov se glasi: Una lavan- daia... come le altre. (Jedna perica kakor vse druge!)

Stvar je že sama na sebi tako malo važna, da se niti komisarju ni zdelo vredno, kaj ukreniti in dokazuje le, kako prežijo Židovi pri »Piccolu«, kakor hijene, na vsako malenkost, da nam jo potem primerno po- večano zalučajo v obraz; ali, ako bi se bila tudi res jedna pojedina oseba pregrešila, je lopovstvo, da se radi te osebe obdolžujejo vse druge. Sicer pa jim mi to infamno vra- čamo, sklicevaje se na predvčerajšnji naši notici: »Ali je res ni nobene pomoči?« in »Gnjilav v Italiji«. Z isto pravico bi jim rekli mi: Kakoršnji so jedni, taki so drugi!

Ljudsko štetje na Opčinah oskrbuje neki bivši »Moretto« v družbi s tamošnjim capovilo.

Ta »Moretto« hodi po hišah in izpra- šuje gospodarje, da-li sploh govoré italijanski in potem jim kar beleži v 13. rubriko ita- lijanski občevalni jezik. Na ta način nakoval je že 500 Italijanov v sami vasi Opčine,

kjer vsega skupaj ni 5 Italijanov. — Tako postopanje imenujemo mi golo prevaro, a odgovornost za tako počenje zvrčamo na one faktorje, ki so takim — organom poverili ljudsko štetje. — Vsaki domačin-Opene, ki se izdaja za Italijana, je izdajalec svojega rodu in tak je v prvi vrsti kapovila, ki ne zna italijanščine niti za silo.

Povsod drugje bi se našle oblasti, ki bi takemu početju napravile konec, a pri nas je to nemogoče, smo pač v pesteh poznane klišeje, slavne kamore, kateri ni para ne v Kalabriji, ne med Hotentoti in Culu-kafri.

Mestni svet tržaški je imel sinoči svojo sejo, da proslavi spomin velikega genija Verdija. Po primernem nagovoru župana so bili soglasno vsprejeti predlogi delegacije: na raket Verdija se položi venec, prostor pred gledališčem dobi ime Verdijev trg, komunalno gledališče se bo imenovalo po Verdiju, nad vratni mestne palače se razobesi občinska zastava na pol droga.

Na predlog svetovalec Veneziana je bila seja zaključena v znak žalosti.

Značilno. Jeden magistratnih organov za ljudsko štetje je tožil te dni v Škedenju, da ga na magistratu napadajo, ker jim on baje prinaša največ Slovencev. Mož je, kar se mu mora priznati, najpoštenjši, kar jih je teh zapisovalcev in piše vsakomur isti občevalni jezik, ki se zahteva. No, taki ljudje seveda niso v milosti na našem »pravicojlnem« magistratu.

Predstojništvo delalske zavarovalnice proti neizgovarjam za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu je v seji dne 24. t. m. gospoda Leopolda Brunnerja načelnikom, H. pl. Ritter-Záhony načelnika namestnikom, kakor člene upravnega sveta pa gospode inženierja Karola Cozzija, G. B. vit. Finettija in dvornega svetnika dra. Reinholda Rülinga pl. Rüdingen zopet izvolilo; namesto odstopivšega G. Braide, ki je zopetno izvolitev členom upravnega sveta odklonil, je bil pa imenovan gosp. Anton Cech, mehanik v »Stabilimento tecnico triestino«.

Z naših sodišč. Včeraj so bili na tuk. deželnem sodišču obsojeni: 18-letni tesar Emil Sprecher iz Trsta zaradi tatvine v 6 mesecev težke poostrene ječe; 20-letni Ivan Delise istotako zaradi tatvine — v 1 mesec težke poostrene ječe; 24-letni dninar Gregor de Angelis zaradi anarhističnih klicev in razžaljenja straže v 1 mesec strogega zapora; 21-letni Alojzij Laureneich, 18-letni August Visnovich in 20-letni Jakob Godina zaradi javnega nasilstva potom zlobne poškodbe, prvoimenovani razven tega zaradi teške telesne poškodbe, in sicer: Laureneich v 8 mesecev, ostala dva vsaki v 6 mesecev težke poostrene ječe.

Nezgodna na pogrebu. Včeraj popoldne je trčil voz mestnega zavoda za čiščenje mesta z nekim mrtvaškim vozom, baš pri cerkvi sv. Jakoba. Voznik mrtvaškega voza je o tem padel na tlak ter se ranil na glavi. Padla pa je z voza tudi rakev in voz se je znatno poškodoval. Mrtliča so morali nesti peš na pokopališče. Oj ta presneta »pubblica netezza«!

Brezvesten oče. Včeraj se je redarstvo zavzelo za 12-letnega Humberta Maraspina iz Pirana. Mati dečkova je v bolnišnici, oče pa, ki je mizar v neki tuk. delalnici, se za dečka ne briga. Dečku je zavod Trevesov preskrbel za sedaj najnujnejšo hrano, a potem očeta prisili, da bo skrbel za otroka.

Aretiranje. Policijski oficijal Titz je aretiriral včeraj 18-letnega Antona Sillo iz ulice del Boscio, na katerega leti sum, da je kradel del časa čevlje ter jih zastavljal v različnih zastavljalnica. Zastavne listke pa je metal stran.

Požgan otrok. Sinoči so sprejeli v bolnišnico 20-mesečnega dečka Avgusta Mulana; deček je ves poparjen s kropom ter ni upanja, da bi okrevljal.

Skrivnostna rana. Včeraj o poludne je pripeljal neki fant v bolnišnico kakih 50 let starega moža, ki je imel na glavi težko rano. Fant je rekel, da je ranjenec njegov oče. Hoteli so ga zaslišati še nadalje, a fant je izginil. Poškodovanec pa ni mogel govoriti. Toliko je rekel deček, da je mož padel nekje »pri lovu« ter se o tem ranil na glavi.

Okrajna bolniška blagajna. Tekom prošlega tedna je bilo prijavljenih 536 slučajev bolezni, 575 oseb je proglashenih zdravimi, 1122 jih je ostalo v zdravljenju, med poslednjimi 186 takih, ki so ponesrežili na delu. V 201 slučajih so se bolniki pregrešili

proti naredbam zdravnikov. Na podporah se je izplačalo tekom tedna 14.153,48 kron.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 31. januarja ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na Korzu 22, kože; v ulici Madonnina 31, hišna oprava; v ulici Farneto 7 in 10, stroji, oprema v zalogi, ormara in žaga; v ulici Risorta 1 B in v Škorkliji, železna blagajna; v ulici Fonderia 8, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri jutraj 6.6, ob 2. uri popoldne 10.0 C°. — Tlakomer ob 7. uri jutraj 749.8. — Danes plima ob — predp. in ob — pop.; osek ob — predp. in ob — popoldne.

Pevsko društvo »Zarja« v Rojnu vabi na veselico s plesom, hatero piredi v soboto dne 2. februarja 1901 (Svečnica). Na veselici in k plesu svira popolen orkester pod vodstvom gosp. Ant. Wagnerja. Vspored:

1. Vogrič: »Na zdar«, orkester. 2. Zieher: »Preložit«, valček, orkester. 3. H. Sattner: »Perice« narodna, mešan zbor. 4. B. Ipavie: »V mraku«, pesem, orkester. 5. Anton Förster: »Domovini«, mešan zbor s tenor solo s spremljevanjem orkestra. 6. D. Jenko: »Nek dušman vidi«, orkester. 7. Ant. Förster: »Ljubezen do domovine«, mešan zbor. 8. Iv. pl. Zajc: »Zbor iz opere »Zrinsky« orkester. — »Zapirajte vrata«, veseloigra v jednom dejanju. 10. Ivan: »Sluga«, mazurka, orkester. 11. Ples.

Začetek veselice točno ob 5. uri zvečer. Vstopnina k veselici 25 nvč., sedeži 10 nvč., vstopnina k pleu za gospode 50 nvč., za gospice 20 nvč.

Na obilno udeležbo najljubneje vabi
O d b o r.

Trgovski ples. Opozarjamo sl. občinstvo še enkrat, da se bo ta narodni ples vršil v nedeljo, dne 3. februarja t. l. ob 10. uri zvečer v gledališču »Armonia«. Vsled ogromnega dela se morda komu po pomoti ni dostavilo vabila, kar naj blagovoli dotični oprostiti in vsejedno udeležiti se plesa.

Vstopnice se bodo dobivale na večer plesa pri blagajni od 9. ure naprej. Kdor želi ložo, naj pohiti pravočasno v »Trgovinsko kavarno« (ulica Caserma).

Odbor je storil vse mogoče, da izpade ta prvi ples slov. trgovcev v Trstu čim naj-sijajnejše.

Gledišče bo električno razsvetljeno, plesala se bo »Češka beseda«; prosil se nujno priti v plesni opravi.

Ker bo bržkone to edini sijajni slovenski ples v gledališču v tej pustni sezoni in ker bode ta ples, ako sijajno izpade, blagodejno vplival na nadaljni razvoj lepo pričete slovenskega trgovskega gibanja, ki je za naš živelj v Trstu največjega pomena — upamo za gotovo, da bo udeležba na istem ogromna.

Plesni venček, ki ga prihodnji petek večer priredi pevsko društvo »Kolo« v dvorani »pri Ogorskem kralju« obeta biti nekaj zanimivega. Med posamičnimi točkami in med odmorom bo pevski zbor prepeval razne narodne in umetne pesmi.

Začetek plesa bo ob 9. uri zvečer; ples bo trajal do 4. ure jutraj.

Vstopnina za gospode 40 nvč., za gospe 20 nvč.

Vesti iz ostale Primorske.

× Društva v Dekanij. »Posojilno in konsumno društvo« v Dekanij bo imelo svoj občni zbor dne 2. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v društveni dvorani.

Dnevni red: 1.) Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. o računih za leto 1900. 4. Volitev novega nadzornišstva. 5. Volitev dveh mož za nakupovanje vina. 6. Razni predlogi in nesveti. Odbor vabi na obilno udeležbo.

Pevsko-bralno društvo »Zrinjski« bo imelo dne 3. februarja svoj občni zbor v dvorani konsumnega društva ob 2 in pol uri popoldne po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. poročilo blagajnika. 4. upisovanje novih udov. 5. Volitev novega odbora. 6. Morebitni predlogi in nasveti.

Pogrebno in podporno društvo je imelo dne 27. t. m. svoj redni občni zbor, na katerem so bili izvoljeni: predsednikom Josip Ročkan, podpredsednikom Ivan Obad, tajnikom Ivan Gregorič, blagajnikom Ivan

Košane; pregledovalci računov: Josip Grižon, Ivan Fortuno, Josip Točkan, pek, Josip Bertok in Josip Vatovec, odbornika.

Ker si je društvo preskrbelo tri mrtvaške odre, je občni zbor sklenil, da se bodo ti odri, proti odškodnini, posojevali tudi v druge vasi.

× Nenavaden — stolpolaze. V Rimanjih pod št. 19 živi 65-letni stari Kuret Ivan, ki je bil že na — 40 stolpih! Še danes, pri vsej visoki starosti svoji, se rad spušča v stavice z mlajšim rodod za plezanje na cerkvene stolpe!

Ker se nam poroča, da ta mož živi v revščini, ga priporočamo onim, ki potrebujejo kakih malih poprav na stolpih.

Vesti iz Štajerske.

— Ljudska knjižnica na Ponikvi. Kakor smo že opetovano poročali, je policijski svetnik v Ljubljani, g. Podgoršek v proslavo Slomškovega spomina ustanovil v Ponikvi ljudsko knjižnico. Poročali smo tudi o famozni tozadevni zahtevi celjskega okr. glavarstva, da si mora namreč ustanovitelj pridobiti — koncesijo! No, knjižnica deluje sedaj že dva meseca, vlada pa dotične pritožbe ustanovitelja še sedaj ni rešila in ni povedala, ali je za dobrodelne kulturne ustanove treba — koncesije ali ne. To vprašanje pa zgubi mnogo svoje smešnosti, ako se pomisli, da se je famozno zahtevo hotelo vreči Slovincem kakor poleno pod noge, katerega pa vlada vendar ne more tako lahko, tebi nič meni nič, zopet odstraniti. Saj se poznamo. — Knjižnica v Ponikvah šteje že nad 800 knjig in si je v dveh mesecih 457 oseb izposodilo 624 knjig.

Razne vesti.

Naslednik ameriškega škofa Barage umrl.

Dne 2. januarja je umrl drugi škof škofije Saul Ste Marie in Marquette in titularni škof antioeški, g. Ignacij Mrak, v omdotnem St. Mariju hospitalu v starosti 90 let. Pokojnik je bil rojen dne 16. okt. 1810. v Poljanah na Gorenjskem. Za časa njegovega kapelovanja mu je došel poziv od rojaka Barage, naj pride po svojem poklicu v severno Ameriko, kateremu pozivu je tudi takoj sledil. Bil je vreden tovariš vzornega Barage. Ko je prvi škof marquetški, Friderik Barage, umrl, je bil g. Ignacij Mrak izvoljen njegovim naslednikom. Po 25 letnem delovanju je vsled slabega zdravlja odstopil od škofovske službe ter o tej priliki prejel naslov titularnega škofa antioeškega. Mrak je bil blag, skromen mož, ki ni cenil zunanega blišča in slave! Bil je najstarejši izmed takajšnih Slovincov in sodobnik papeža Leva XIII. Blag mu spomin!

Verdijeva pozabljivost. Te dni umrlitalijanski skladatelj Verdi je bil nekoč povabljen na prijateljski obed. Kakor je o takih prilikah navada, razšli so se gostje še le o polnoči. Po dovršenem obedu se je Verdi podal k pokoju, ali uro pozneje zbudil je svojo soprogo s prošnjo, naj mu oprost, da jo nadleguje, ali on da neobhodno potrebuje njeno sodbo radi neke izvrstne snovi za duet, ki se mu je porodila v tistem hipu.

Verdijeva soproga je prižgala svetilko, Verdi je ustal, oblekel nočno haljo ter sel k gl soviju, počenši igrati melodijo.

Ko je odigral, prašal je svojo soprogo, naj izreče svoje menenje o tej skladbi.

»Jako je lepa«, je odgovorila, »ali bolje bi bilo, da jo opustiš«, je pristavila nekoliko boječe.

»Čemu to?« je vprašal Verdi.

»No, ker je ta duet ravno tak, kakor si ga sedaj igral že v svojem Rigoletu.«

»Ah, saj res, kdo bi se spomnil na vsako stvar«, je pritrdil Verdi, upihnil luč ter zopet legel v postelj.

Baron Pražak bolan. Bivši češki minister baron Alojzij Pražak je obolel na kataru. Bolezen ni nevarna ter se je že obrnila na boljše.

Romanje bosanskih mohamedancev v Meko. Dne 27. t. m. sprejel je deželni načelnik bosanski, general konjice baron Appel, 21 Sarajevskih mohamedancev, ki odpotujejo na romanje v Meko pod vodstvom kadija Iza Efendi Osmanagić-a. Isti odpotujejo preko mest Brod-Beligrad-Carigrad, Hercegovci pa skozi Metković-Trst-Aleksandrijo. Vseh romanjev je okoli 50.

Brzjavna poročila.

Izjava ustavovernega veleposestva.

DUNAJ 29. (K. B.) Glasom izdanih komuniquejev je sklenilo ustavovorno veleposestvo različnih kronovin, da izda izjavo, da avstrijsko prebivalstvo soglasno zahteva, da parlament postani zmožen za delo. Veleposestvo se mora postaviti proti strankarskemu pojavu, objavljenemu nedavno, ki kaže namen za spremembo državnopravnega razmerja monarhije do sosednje države. Veleposestvo je prepričan pristaš nemško-avstrijske zveze, odklanja pa brezpogojno prizadevanja, ki povsem zgrešajo izkušena, jasna načela te zveze in ki so pripravljena nečastno izdati samostojnost monarhije.

Veleposestvo obsoja gibanje »proč od Rima« ter izjavlja, da mu ni potrebno vnovič povdarjati svoja dinastiška čutstva, izreči pa mora, da ga pojav, ki sploh sproža vprašanje lojalitete in se zgublja tako daleč, da izpolnjevanje samo ob sebi umevnih dolžnosti dela odvisno, napolnjuje s sramom in ogorčenjem. Veleposestvo bo trdno sodelovalo z jednako mislečimi nemškimi strankami. (Razdovedni smo na odgovor Schönererjev. To bo gromelo. Op. ured.)

Ustaja na Kitajskem.

SHANGHAI 29. (K. B.) Glasom brzjavke lista »North China Daily News« iz Pekinga je Lihungčang zbolel za hudo mrzlico ter se je bati, da ne okleva. Čuanga Yuh-siena so usmrtili dne 27. t. m.

Trgovina med Združenimi državami in inozemstvom.

LONDON 30. (K. B.) Reuterjeva pisarna javlja iz Washingtona, da je predsednik Mac Kinley izročil kongresu letno poročilo o trgovinskih odnosih med Združenimi državami in inozemstvom. Predsednik se izreka pohvalno o ameriških konsularnih poročilih in opaža, da sti Velika Britanija in Nemčija skušali uvesti ameriški sistem konsularnih naprav.

V nekem obvestilu, pridejanem poročilu, pravi državni tajnik Hay, da se trgovina Združenih držav s presenetljivo hitrostjo bliža onemu stališču, da ameriška tržišča napravi središčem ne le industrijalnega, ampak tudi finančnega in trgovskega delovanja.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 30. (K. B.) Reuter javlja iz Capstadta: Škoda, ki je nastala o poslednjem napadu Burov na rudnike pri Kleinfonteinu, znaša, kakor pravijo 200.000 funtov šterl. V Kleinfonteinu, ki leži ob skrajnem robu Reefa, ni bilo o napadu nobene straže. Burov je bilo 2—300; isti so poškodovali stroje, kakor pravijo, po navodilih odpuščenih rudarjev. Znaprej bodo take kraje čuvali straže.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Rogat izbor v tapetarijah, arcah in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnice brez da bi se za to kaj zaračunalo.

OBUVALA!

PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)

priporoča svojo

bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke

Polne naročbe se izvrše v tistem dnevu. Odpokiljatev je polstalne prsta.

Prevzema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste s največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se priporoča

Josip Stantič

šivilj. mojster

MATTONI

GISSHÜBLER

naravna
alkoholna kislina

Dunajska filijalka
Branilne vloge na knjižice s 4%.
 Dunajska, borzno posredovanje, posojila na vred-
 nostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
 razvinkuliranje obligacij.

FILIJALKA
 c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
 za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.
 V vrednostnih papirjih na V napoleonih na
 4-dnevni izkaz 2 1/2 % 30-dnevni odkaz 2 1/2 %
 30- " " 3 1/2 % 6- " " 3 1/2 %

na pisma, katere se morajo izplačati v sedanjih ban-
 kovih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse
 v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno
 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
 v vredn. papirjih 2 1/2 % na vsako svoto. V napoleonih
 brez obresti.

Nakaznice
 na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropave
 Beke kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec
 Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomeu,
 Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja
 bitku 1 1/2 % provizije.
 Inkaso vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji.

Predjmi.
 Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente
 v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih —
 provizija po jako umestnih pogojih.
 Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.
 Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke
 italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem
 kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati al
 srebrni denar, — inozemski bankovci itd. po pogodbi

Trgov.-obrtna registrirana zadruga
 z neomejenim jamstvom.
 V GORICI, semeniška ul. št. 1, I. nadst.

Obrestuje hranilne vloge, stalne, ki s.
 nalože za najmanj jedno leto po 5%, na-
 vadne po 4 1/2 % in vloge na Conto-corrent
 po 3.60%. Sprejema hranilne knjižice družih
 zavodov brez izgube obresti ter izdaja v za-
 meno lastne. Rentni davek plačuje zadruga
 sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na
 5letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih
 obrokih, proti vknjižbi varščine na 10letno
 odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadružnike, ki vplačujejo de-
 lež po 300 kron po 1 krono na teden, ali
 daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obre-
 stujejo po 6.15%.

Vplačevanje vrši se osebno ali potom
 položnic na čekovni račun št. 842.366.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in
 od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih
 p 9—12. dopoldne.

Kdor potrebuje žaluzije, tkane le-
 sene ali pletene rolete, železne ali lesene
 zatvornice za prodajalnice, naj se obrne
 naravnost na

Prvo hrvatsko tovarno ža-
 luzij roletov, lesenih in že-
 leznih zatvornic in
 kartonaže

G. Skrbić

ZAGREB

Medulićeva ulica številka 16.

Ceniki brezplačno in franko. Va-
 ruje se potovalnih zastopnikov, ki za-
 hteva denar v naprej.

Zaloga pohištva in ogledal

RAFAELA ITALIA

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, in spalnice
 sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in
 železnih blagajen, po cenah, da se ni bati
 konkurence.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Spitalske ulice št. 2.

Živnostenska banka
 na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akeijah 20,000.000 K.
 Reservni zaklad nad 7,000.000 K.
 Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah,
 Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Dr. Rosa Balsam Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače
 zdravilo vzbuja slast in odvaža lahko. Z
 redno uporabo istega se prebavljanje krepi
 in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč.
 po pošti 20 nvč. več.

Svarilo! Vsi deli embalaže nosijo
 zraven stoječo, postavno po-
 loženo varstveno znamko.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v Lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg,
 P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

so že več desetletij povsod razširjene, in malo družin je, kjer bi manjkalo to lahko in
 mlo učinkujoče domače sredstvo, katero priporoča občinstvu mnogo zdravnikov pri zlih
 naslednjih slabega prebavljanja in telesnega zaprtja. Teh kroglice, ki so tudi pod
 imenom Pserhofer-jeve kroglice ali Pserhofer-jeve kri čistilne kroglice znane,
 stane škatljica s 15 kroglicami 21 krajcarjev, 1 zavitek s 6 škatljicami 1
 gld. 5 kr., pri prejšnji vpošiljavi zneska stane s poštnine prosto vpošiljativjo: 1 zavitek
 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 10 zavitkov
 9 gld. 25 kr. — Navod uporabe je priložen.

Jedina izdelovalna in glavna razpošiljalna zaloga

J. Pserhofer-jeva lekarna

Dunaj I., Singerstrasse št. 15.

Prosi se izrecno, „J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi
 stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Balsam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev, 1 lonček 40 kr., s
 poštnine prosto pošiljativjo 65 kr

J. Pserhofer-jev sok iz
 ozkega trpotca razslizajoč, 1
 steklenica 50 kr.

J. Pserhofer-jev balsam
 zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s
 poštnine prosto pošiljativjo 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati
 izvrstno krepčilo za želodce in živec, 1
 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra
 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

J. Pserhofer-jeva grenka
 želodčna tinktura (preje živ-
 ljenska)

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih ogla-
 šene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbijo vsi predmeti, katerih morda
 ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljativje po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošilje
 denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošilje denar (najboljše s pošto nakaznico), potem
 je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljativju proti povzetju.

esenca imenovana.) — Lahko razstoplju-
 joče zdravilo, dražilnega in krepčujočega
 učinka na želodec pri oviranem prebav-
 ljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvanaestorica
 steklenic 2 gld.

J. Pserhofer-jev balsam
 zoper rane, 1 steklenica
 50 kr.

Tannochinin-pomada
 J. Pserhofer-jeva, najboljšje sredstvo
 za rast las, 1 pušica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane
 pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s
 poštnine prosto pošiljativjo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol
 A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti
 slabu prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Po nečuvno nizki ceni
 se dobi za samo

2 gl. 95 nč.

krasna garnitura ob-
 stoječa iz

**14 krasnih drago-
 cenih predmetov**

in sicer:

1 ura od niklja, Anker remont. (na željo tud
 posrebr.) z lepo razrezljanim pokrovom, točno
 urejena s 3 letnim jamstvom in škatljico.

1 krasna goldin ali nikljasta okropna veržica
 s privesom. Pariški sistem.

1 goldin-igla, za kravate z imitir. briljanti.

1 par gumbov za manšete, znamka »Garantie«.

1 garnitura (5 komadov) gumbov za srajce in
 ovrtnike.

1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno-
 puncir.

1 goldin prstan s krasnim kamenom.

1 žepno ogledalo v etvilju.

Vseh 14 krasnih in vrednostnih pred-
 metov z uro Anker-Remont vred pošilja le
 za 2 gld. 95 nč. s povzetjem ali po naprej
 poslanem denarju, trdka

BRÜDER HURVIZ

Krakovo - Stradom 17. - Krakovo

Neodgovarajoče sprejemem v 8 dneh nazaj in
 povrnem denar, vsled česar nima kupce nikakega rizika.
 Bogato ilustrovani cenik raznovrstnih drago-
 cenosti brezplačno in franko.

Razprodajalci in agenti se sprejemajo.

Vsak kupce vdobi v dar brezplačno krasen
 žepni album s 15 razglednicami mesta Krakovo.

Zaloga cementa

je na prodaj po nizki ceni. Kupčija
 donša lep dobiček in je sosebno pri-
 pravna za kakega slovenskega trgovca.

Več se izve v kavarni Commercio
 pri g. Antonu Šorliju ustmeno ali pis-
 menno.

Zaloga z lesom

vsake vrste in mere za mizarje in kolarje;
 zlasti pa kolesne špiče, platišča, karteje, re-
 meljne itd. priporočata

Božič & Stanič

TRST — Via Lazzaretto vecchio — TRST

Javljam slav. občinstvu, da sem
 odprl

krčmo

v znanem prostoru pri Lovrencu, sedaj
 »pri Zvezdi« v Sežani. Točil bodem iz-
 vrstni teran, vipavec in prosek. Za
 postrežbo bode na razpolago vedno iz-
 borna kuhinja po primernih cenah. Do-
 bivajo se tudi vsaki čas spalne sobe,
 kakor tudi hlevi za živali. Za obilni
 obisk se priporoča udani

Ivan Lisjak

„pri Zvezdi“ v Sežani.

Zaloga

olja in kolonialnega blaga.

Podpisani ima čast javiti slavnemu
 občinstvu, da ima v

ulici Ghega št. 11. v Trstu

veliko zalogo od navadnega do
 najfinjšega olja, kisa, mila, kave,
 sladkorja, riža itd.

Bogat izbor mila za perilo. Pro-
 daja na drobno in na debelo ter prev-
 zema poštno pošiljativjo od 5 kg. naprej
 proti povzetju.

Za mnogobrojne naročbe se toplo
 priporoča udani

Alojz Trevisan.

Ivan Semulič

TRST - ul. Belvedere št. 33. - TRST

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstnega pohištva najfineje in druge vrste,
 iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v
 vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, za-
 stavnih pisem, srečk, novcev, valut itd.
 po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti
 nizkim obrestim.

zavarovanje proti kurzni izgubi.
 Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
 na vložne knjižice, na tekoči račun in
 na girokonto s 4 1/2 % obrestovanjem od
 dne vloge do dne vzdiga.
 Eskompt menjic najkulantneje.
 Borzna naročila.